

Evankeliumi luo seurakunnan Ap.t. 14:1-28

1. Ikonionissa kävi samalla tavoin. Paavali ja Barnabas menivät juutalaisten synagogaan ja puhuivat niin, että suuri joukko juutalaisia ja kreikkalaisia tuli uskoon.

2. Mutta ne juutalaiset, jotka eivät uskoneet, yllyttivät pakanoita ja kiihottivat heidän mieltään veljiä vastaan.

3. Paavali ja Barnabas viipyivät kuitenkin siellä kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti luottaen Herraan, joka armonsa sanan todistukseksi antoi tapahtua tunnustekoja ja ihmeitä heidän kättensä kautta.

4. Kaupungin väki jakaantui: toiset olivat juutalaisten, toiset apostolien puolella.

5. Pakanat ja juutalaiset aikoivat yhdessä johtajiensa kanssa pahoinpidellä apostoleja ja kivittää heidät,

6. mutta kun nämä sen huomasivat, he pakenivat Lykaonian puolelle Lystraan ja Derbeen ja niiden ympäristöön

7. ja julistivat evankeliumia.

8. Lystrassa oli mies, joka oli jaloistaan voimaton, rampa äitinsä kohdusta asti, eikä ollut koskaan kävellyt.

9. Hän oli kuuntelemassa Paavalin puhetta. Kun Paavali katsoi häneen ja näki, että miehellä oli usko tulla terveeksi,

10. hän sanoi kovalla äänellä: "Nouse ylös ja loillesi!" Mies hypähti pystyyn ja käveli.

11. Kun ihmiset näkivät, mitä Paavali oli tehnyt, he korottivat äänensä ja sanoivat lykaonian kielellä: "Jumalat ovat ihmishahmossa tulleet alas meidän luoksemme."

12. He kutsuivat Barnabasta Zeukseksi ja Paavalia Hermekseksi, koska hän oli se, joka puhui.

13. Kaupungin edustalla olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja seppeleitä porttien luo ja halusi uhrata yhdessä väkijoukon kanssa.

14. Mutta kun apostolit Barnabas ja Paavali kuuluivat siitä, he repäisivät vaatteensa ja ryntäsivät väkijoukon keskelle huutaen:

15. "Miehet, miksi te näin teette? Mekin olemme ihmisiä, yhtä vajavaisia kuin te. Me julistamme teille evankeliumia, että kääntyisitte näistä turhanpäiväisistä jumalista elävän Ju-

malan puoleen, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on.

16. Menneiden sukupolvien aikana hän on sallinut kaikkien pakanakansojen kulkea omia teitään.

17. Kuitenkaan hän ei ole jättänyt antamatta todistusta itsestään vaan on tehnyt teille hyvää. Hän on antanut taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja ja on ravinnut teidän sydämenne ruoalla ja ilolla."

18. Näin puhuen he vaivoin saivat kansan esetyksi uhraamasta heille.

19. Antiokiasta ja Ikonionista tuli kuitenkin juutalaisia, jotka suostuttelivat kansan puolelleen. He kivittivät Paavalia ja raahasivat hänet kaupungin ulkopuolelle, koska hänen luultiin kuolleen.

20. Mutta kun opetuslapset olivat kerääntyneet hänen ympärilleen, hän nousi ja meni kaupunkiin. Seuraavana päivänä hän lähti Barnabaksen kanssa Derbeen.

21. Julistettuaan evankeliumia siinä kaupungissa ja tehtyään monia opetuslapsiksi apostolit palasivat Lystraan, Ikonioniin ja Antiokiaan.

22. He vahvistivat opetuslapsia, kehottivat heitä pysymään uskossa ja sanoivat: "Monen ahdistuksen kautta meidän on mentävä sisälle Jumalan valtakuntaan."

23. Kun he olivat valinneet heille kuhunkin seurakuntaan vanhimmat, he rukoillen ja paastoten jättivät heidät Herran haltuun, johon nämä nyt uskoivat.

24. Sitten he kulkivat Pisidian läpi ja tulivat Pamfyliaan.

25. Julistettuaan sanaa Pergessä he menivät Attaliaan.

26. Sieltä he purjehtivat Antiokiaan, missä heidät oli annettu Jumalan armon haltuun sitä työtä varten, jonka he nyt olivat suorittaneet.

27. Sinne saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat, miten Jumala oli ollut heidän kanssaan ja tehnyt suuria tekoja ja miten hän oli avannut pakanaille uskon oven.

28. Ja he viipyivät pitkän aikaa opetuslasten luona.

Millaista on lähetystyö?

Millaista on lähetystyö? Miten sitä tehdään? Millaisiin vaikeuksiin siinä törmätään? Mikä on sen päämäärä? Millaisia tarpeita on vasta uskoon tulleilla? Miksi lähetystyöstä tulee raportoida lähettävälle seurakunnalle? Luku 14 ei ole vain kuvaus Paavalin tiimin työstä vaan se on malli kaikkea kristillistä lähetystyötä varten.

Tyyntä ja myrskyä

Paavalin työryhmän lähetysmatka jatkui ensin Ikonioniin ja sieltä Lystraan sekä Derbeeniin, mistä sitten palattiin samaa reittiä takaisin Antiokiaan. Työ jatkui ajoittain suhteellisen rauhallisesti niin kuin Ikonionissa. *"Apostolit viipyivät kaupungissa pitkähkön aikaa. He puhuivat rohkeasti, turvaten Herraan, ja Herra vahvisti armonsa sanan tunnusteoin ja ihmeihin, jotka tapahtuivat heidän kättensä kautta."* (3) Ajoittain jouduttiin myrskyjen keskelle niin kuin Lystrassa, jossa Paavalia kivitettiin. (19)

Evankeliumi kuulijoiden tasolta

Kun Pisidian Antiokiassa oli vielä verrattain voimakas juutalainen synagoga, sisämaan kaupungeissa työ siirtyi entistä selvemmin pakanalliselle maaperälle. Lystrassa ei ollut synagogaa.

Puheessaan Lystrassa (15–17) Paavali otti huomioon kuulijoidensa tiedollisen ja uskonnollisen taustan. Hän sopeutti julistuksensa kuulijoiden mukaan silti koskaan muuttamatta itse evankeliumin sisältöä. Meidän on aina oltava varuillamme, ettemme sorru kiusaukseen muuttaa tai typistää evankeliumia, kun haluamme julistaa sitä aikamme ihmisille ymmärrettävällä tavalla. Paavalin julistama evankeliumi oli sanoa Jeesuksen elämästä, kuolemasta ja ylösnousemuksesta.

Lähtökohta – Jumalan yleinen ja erityinen ilmoitus (15–17)

"Me julistamme teille hyvää sanomaa ja kehotamme teitä luopumaan näistä tyhjäänpäiväisistä jumalista ja kääntymään elävän Jumalan puoleen, hänen, joka on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on. Menneiden sukupolvien aikana hän on sallinut kaikkien kansojen kulkea omia teitään, mutta silti hän ei ole jättänyt antamatta todistusta itsestään. Hän on tehnyt teille hyvää, hän on antanut vettä taivaalta ja sadon ajallaan, hän on ravinnut teidät ja täyttänyt teidät ilolla." (15–17)

Lystran puheessa Paavali osoitti asukkaiden uskonnollisuuden turhien jumalien palveluksi. Heidän omien halujensa mukaan itselleen valitsevat epäjumalat eivät kyenneet heitä auttamaan. Elävän Jumalan teot olivat havaittavissa luomakunnassa ja ihmisten saamassa hyvissä lahjoissa, jos he vain halusivat Jumalan teot tunnustaa. Julistaessaan pakanoille evankeliumia Paavali lähti liikkeelle Jumalan yleisestä ilmoituksesta.

Juutalaisille julistaessaan hän lähti liikkeelle Vanhassa testamentissa annetusta erityisestä ilmoituksesta. (13:16–41) Molemmille hän kuitenkin julisti saman evankeliumin Jeesuksesta.

Uskoa synnyttävä saarna (1)

Ikonioniin saapuneen työryhmän jäsenet *"puhuivat niin, että suuri joukko sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskoi."* (1) Paavalin tähtäyspiste ja julistustapa olivat sellaiset, että ihmiset tulivat uskoon. Menestyksen salaisuus ei kuitenkaan ollut perusteellinen puheiden valmistus, johdonmukainen ja vakuuttava puhetyyli, vaan se, että

"pelon ja heikkouden ja vavistuksenkin" keskellä Paavalin puheet "ilmensivät Jumalan Hengen voimaa" (1.Kor. 2:1–5).

Julistajan yhteys Pyhään Henkeen on tänäkin päivänä saarnan voiman salaisuus. Ilman Pyhän Hengen voimaa ulkoisesti suurenmoisetkin puheet ovat tehottomia. Usein tämän päivän saarnoilla ei pyritäkään mihinkään. Niillä korkeintaan yritetään luoda tietynlaista mukavaa tunneilmapiiriä. Saarnan tulee tähdätä aina uskon synnyttämiseen ja kasvattamiseen. Siksi saarnassa tulee olla laki, joka paljastaa ihmisten todellisen tilan ja pelastuksen tarpeen ja motivoi heitä etsimään apua Kristukselta. Mutta saarnassa on ennen kaikkea oltava evankeliumi ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Jeesuksesta, sillä vain sillä on voima uudestisyntyttää ihmisen.

Paikallaan pysyvä kärsivällisyys (3,5–6)

Kun epäuskossa evankeliumin hyljänneet juutalaiset yllyttivät ja kiihdyttivät pakanoiden mieliä uskoon tulleita vastaan, niin Paavali ja Barnabas päättivät jäädä Ikonioniin pidemmäksi aikaa. Se ei johtunut työn alkumenestyksestä kaupungissa. He eivät halunneet jättää paineiden alle joutuneita vastauskoontulleita yksin. He jäivät tukemaan heitä. Vaikeuksien keskellä paikallaan pysyvä kärsivällisyys johti laajempaan evankeliumin menestykseen kaupungissa. He pakenivat kaupungista vasta, kun heidän henkensä joutui uhatuksi.

Kaikkialla lähetystyö kohtaa vaikeuksia. Ne voivat kulttuurista ja tilanteesta riippuen olla hyvinkin erilaisia, mutta aidossa lähetystyössä siirretään ihmisiä pimeydestä valkeuteen, Saatanan vallasta Jumalan valtakuntaan. Siksi lähetystyö tapahtuu aina taistelutilanteessa, jossa Sielunvihollinen yrittää pitää kiinni valtaansa saamista ihmisistä. Mutta evankeliumilla on voima vapauttaa synnin ja Saatanan orjat Kristuksen hallintaan.

Sanaa seuraavat voimavaikutukset (3)

Ikonionissa Herra antoi tapahtua tunnustekoja ja ihmeitä Paavalin ja Barnabaksen kätten kautta. Pisidian Antiokiasta ei taas mainita ainoatakaan voimatekoa. Sieltä ei mainita muuta kuin Kristus–saarna. Ikonionissa samaa armon sanaa seurasivat ihmeet ja tunnusteot.

Emme voi laatia mitään oppia Pyhän Hengen toiminnasta sen perusteella, mitä hän yhdessä paikassa tekee. Ihmeitten esiintyminen Ikonionissa ei tarkoita, että kaikkialla tulee esiintyä samojen ihmeiden. Pyhä Henki voi antaa tänäänkin armolahjoja, voimallisia tekoja ja ihmeitä, mutta hän tekee niin täysin vapaasti, niin kuin hän itse parhaaksi näkee. Emme voi sanella Pyhää Henkeä toimimaan samalla tavalla joka paikassa.

Terveeksi tekevä usko (8–10)

"Lystrassa oli mies, joka syntymästään saakka oli ollut rampa, jaloistaan voimaton, eikä ollut koskaan kyennyt kävelemään. Mies istui kuuntelemassa Paavalin puhetta, kun Paavalin katse pysähtyi häneen. Paavali huomasi, että mies uskoi voivansa parantua. Hän sanoi kovalla äänellä: 'Nouse seisomaan! Oikaise jalkasi.' Mies hypähti pystyyn ja käveli." (8–10)

Lystrassa Paavalin kuulijoiden joukossa oli rampa, joka ei ollut koskaan elämässään kävellyt. Paavali kehotti häntä nousemaan ja kävelemään sen perusteella,

mitä hän näki miehen kasvoilta. Paavali näki miehen uskovan, että hän voisi tulla terveeksi.

Miehen uskon oli synnyttänyt Paavalin julistus ylösnousseesta Kristuksesta. Mies uskoi Sanan ja teki siitä johtopäätökset: "Jeesus on voittanut kuoleman vallan, hän elää ja on nyt läsnä. Siinä tapauksessahan hän voi aivan hyvin parantaa minutkin." Mies uskalsi soveltaa kuulemansa saarnan omaan henkilökohtaiseen tarpeeseensa ja se näkyi hänen kasvoiltaan.

Hengellinen ihme edelsi fyysistä

Kuulijoitaan tarkkaava Herran sanan saarnaaja näkee heistä sen, joka todella ottaa kuulemansa sanan vastaan. Tapaus kertoo paljon Paavalin saarnataavasta. Hän oli valmis keskeyttämään saarnansa, kääntymään yhden kuulijan puoleen ja vastamaan hänen tarpeeseensa: "*Nouse pystyyn jaloillesi*". Mies hyppäsi pystyyn ja käveli.

Ulkoinen näkyvä ihme oli vain osoitusta suunnattomasti suuremmasta hengellisestä ihmeestä, joka hänelle oli tapahtunut. Mies oli saanut Pyhän Hengen avatessaan sydämensä Kristus-saarnalle. Hän oli ymmärtänyt totuuden ja hänessä oli syntynyt usko Jeesukseen. Myös saarnaajan kyky nähdä miehen sydämen tila oli Pyhän Hengen ihme.

Tänä päivänä tärkein ihme, joka voi herättää ihmisten mielenkiinnon evankeliumia kohtaan, on Pyhän Hengen muuttama pelastuneen ihmisten elämä ja seurakunnassa näkyvä uskovien keskinäinen yhteys ja rakkaus. Ilman niitä mikään sensaatiomainen parantaminenkaan ei riitä motivoimaan heitä evankeliumin ääreen.

Ulkoisten ihmeiden kohdalla törmäämme nimittäin samaan ongelmaan kuin Paavali ja Barnabas Lystrassa. Ihmies näkivät omin silmin, miten Jumala paransi miehen, mutta tulkitsivat tapahtuman aivan väärin pakanallisen uskomusjärjestelmän valossa. Siksi Paavali joutui opettamaan heille yleisestä ilmoituksesta lähtien uutta maailmankäsitystä. Samalla hän joutui hyökkäämään heidän turhia jumaliaan vastaan, jotka pyrkivät summentamaan heitä näkemästä ainoan oikean, elävän Jumalan työtä heidän elämässään. Yleisen ilmoituksen valossa ihmisillä oli tietoa Jumalasta, jonka he kuitenkin olivat tukahduttaneet. Myöhemmin Paavali kirjoitti:

Se, mitä Jumalasta voidaan tietää, on kuitenkin ilmeistä heidän keskuudessaan. Onhan Jumala ilmoittanut sen heille, sillä hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja ymmärrettävissä hänen teoissaan. (Room. 1:19-20)

Jumalan luonnossa ja omassatunnossa tapahtuva itseilmoitus kuuluu lain piiriin. Se paljastaa jokaiselle ihmiselle, että hän ei voi kestää Jumalan tuomioistuimen edessä. Siihen vetoamalla Raamattua tuntemattomille ihmisillekin voidaan osoittaa heidän pelastuksen tarpeensa ja johtaa heitä edelleen evankeliumin vapauteen.

Kivitetty nousee ylös (19–20)

Meidän ei tule myöskään sivuuttaa sitä voimavaikutusta, joka kuvataan: "*Paavalia kivitettiin, ja hänet raahattiin kaupungin ulkopuolelle, koska hänen luultiin kuolleen.*

Mutta kun opetuslapset kerääntyivät hänen ympärilleen, hän nousi maasta ja palasi kaupunkiin." (19–20)

Voimme helposti kuitata tämän ajattelemalla, että hän meni tainnoksiin kivityksestä ja tuli tajuihinsa "ehjin nahoin". Kuitenkin kivittäjät samoin kuin myöhemmin hänen ympärilleen kokoontuneet uskovatkin olivat täysin varmoja siitä, että hän oli kuollut. Vähintäänkin Paavali sai kokea valtavan paranemisen, kun hänen nousi täysin terveenä kivityksen keskeltä.

Aivan yhtä hyvin kohta voidaan lukea niin, että Paavali todellakin kuoli, mutta Herra herätti hänet jatkamaan tehtävää, johon hänet oli kutsuttu. Voi olla, että Paavali viittaa tähän tapahtumaan kirjoittaessaan myöhemmin itsestään: *"Tunnen erään Kristuksen oman, joka neljätoista vuotta sitten temmattiin kolmanteen taivaaseen. Oliko hän silloin ruumiissaan vai poissa siitä, en tiedä, sen tietää Jumala...hänet temmattiin paratiisiin ja hän kuuli sanoja, joita ihminen ei voi eikä saa lausua."* (2. Kor. 12:2–4)

Kokemusten moninaisuus

Jumala käsittelee työntekijöitään mitä erilaisimmilla tavoilla. Pisidian Antiokiasta Paavali pääsi pakenemaan. (13:50–51) Herra varjeli häntä sillä tavalla. Ikonionissa Jumala hallitsi olosuhteita, Paavalia varoitettiin, hän pakeni ja säästyi väkivallasta. (5–6) Lystrassa hän ei päässyt kivitystä pakoon. (19) Emme voi sanoa, että Antiokiassa ja Ikonionissa Jumala varjeli Paavalia, mutta ei enää Lystrassa. Näihin kokemuksiin viitaten Paavali itse kirjoittaa Timoteukselle: *"...vainoissa ja kärsimyksissä, joita sain osakseni Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Millaisia vainoja olenkaan saanut kestää! Ja kaikista Herra on minut pelastanut!"* (2. Tim. 3:11)

Antiokiassa ja Ikonionissa Herra pelasti Paavalin kivityksestä, Lystrassa kivityksen läpi. Herran tiet meidänkin elämässämme ovat moninaiset, mutta kaikkialla hän omansa pelastaa.

Profeettojen kiusaus (11–15)

Paavali ja Barnabas saivat kokea monenlaista vastustusta niiltä, jotka paaduttivat sydämensä evankeliumin Sanalta. Mutta salakavala uhka kohtasi heitä Lystrassa, kun asukkaat halusivat uhrata heille ja korottaa heidät jumalikseen. Kysymys oli kristityn työntekijän suurimmasta vaarasta. Kiusaus ottaa vastaan tarjottu valta, kuuluisuus ja palvonta vievät äärimmäisen helposti Herran työntekijän ristin ja kivitysten tieltä. Tähän profeettojen kiusaukseen lankeaminen vie pian muuttamaan sanomaa, niin että suosio säilyy. Profeetasta tulee väärä profeetta.

Sana jakaa sydämet (4)

Ensimmäinen lähetysmatka niin kuin sittemmin kaikki lähetystyö oli sanan julistusta. Työssä kuulutettiin sanomaa ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Herrasta. Lähetystyö jakoi ihmiset kaikkialla niihin, jotka uskoivat sanan ja niihin, jotka nousivat evankeliumin julistajia vastaan. Jeesus sanoo: *"Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan maan päälle rauhaa. En minä ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan."* (Matt. 10:34) Evankeliumi jakaa yhä edelleen ihmisiä. Vaikka se on rauhan sanoma Kristuksessa, se on samalla riidan aiheuttaja ja vainojen syy.

Tulen ja veren evankeliumi

Ellei evankeliumi tänään aiheuta jakautumista, hämmennystä ja vastustusta, se ei ole apostolien julistamaa evankeliumia. Evankeliumi jakaa siksi, että se ei koskaan tee kompromisseja. Evankeliumi tunkeutuu ihmissydämiin ja ajaa sielunvihollisen vallat ulos. Evankeliumi ei ole pehmeätä puhetta synnin edessä eikä vääryyden silttelua. Se on tulen ja veren sanomaa. Se, joka vieroksuu tällaisten sanojen käyttöä, ei ymmärrä evankeliumia ja pysyy sen ulkopuolella.

Pyhän Hengen tulesta syttyneet

Evankeliumin saarnaajien sielut olivat tulella. He julistivat Pyhän Hengen voimassa, sitkeästi, rohkeasti ja voittamattomina. He eivät keskustelleet ihmismielipiteistä, vaan he julistivat Kristusta. He tulivat auttamaan ihmisiä pimeydestä valoon, vapauttamaan heidät totuuteen ja johtamaan heidät pelastuksen tielle. Vain Pyhän Hengen tulesta syttyneet voivat tänäänkin voittaa evankeliumin sanalla ihmisiä Jumalan valtakuntaan.

Paluumatka ja reitin valinta (21)

Paavali ja Barnabas lähtivät paluumatkalle ensimmäiseltä lähetysmatkalta. Sen aikana he olivat "julistaneet evankeliumia" ja "saaneet monet kääntymään opetuslapsiksi" (21). Derbestä he olisivat voineet valita lyhyen ja nopea paluureitin roomalaisista valtatieitä myöten Antiokiaan. Sieltä he olivat Pyhän Hengen lähettäminä ja seurakunnan rukousten saattamana lähteneet matkaan. (13:3,4)

Lähetystyöntekijälle ei kuitenkaan riitä se, että ihmiset opastetaan evankeliumin Sanan voimalla ristiinnaulitun ja ylösnousseen Jeesuksen tuntemiseen ja Herran opetuslapsiksi. Hänen tulee huolehtia myös uskoon tulleitten kasvusta. Heidän on päästävä ymmärtämään syvemmin Jeesuksessa osakseen saamaansa pelastuksen merkitystä. Siksi Paavali ja Barnabaskin päättivät palata kiertäen samat kaupungit, joissa he olivat perustaneet uudet seurakunnat.

Lähetysten päämäärä

Lähetystyön päämäärä ei ole pelkästään se, että yksittäiset ihmiset löytävät Kristuksen ja pelastuvat. Se tähtää aina myös seurakunnan syntymiseen. Jokainen uskova tarvitsee seurakuntayhteyden kasvaakseen Herran tuntemisessa ja pysyäkseen uskossa. Mutta seurakunta ei ole vain väline uskoville hyväksi vaan itsessään päämäärä. Seurakunta on Kristuksen ruumis ja Kristuksen morsian. Se on kerran nimenomaan seurakuntana ylistävä Isää Jumalaa kirkkaudessa.

Rakkaus synnyttää rohkeuden

Valtateillä liikkumiseen sisältyi aina riski joutua rosvojen hyökkäysten uhreiksi. Tämän paluureitin valinta ei edellyttänyt heiltä vain huomattavasti lyhempää tietä enemmän fyysisiä ponnistuksia vaan myös aimo annoksen rohkeutta. Maantierosvojen kanssa selviää yleensä paremmin kuin uskonnollisten kiihkoilijoitten. Hehän olivat vähää aikaisemmin kivittäneet Paavalia (19) ja ahdistelleet heitä kaupungista kaupunkiin.

Rakkaus uusia seurakuntia kohtaan ajoi heitä kuitenkin takaisin niiden luo. Vastasyntyneet seurakunnat joutuivat heti alusta lähtien elämään ahdistusten keskellä ja tarvitsivat kipeästi lisäopetusta. Toisaalla oli kiihkeän juutalaisuuden viha, toisaalla

pakanuuden puristus. Molempia synti, liha ja perkele pyrkivät käyttämään nujertaakseen nuoret uskovat.

Evankeliumin syvempään ymmärtämiseen (22,23)

Rakkaus uskovia kohtaan vei heidät vahvistamaan heidän uskoaan, rohkaisemaan ja kehottamaan heitä ja järjestämään seurakunnat toiminnaltaan lujiksi. Paavali tiesi, kuinka suunnattoman tärkeitä uskon tulleille on päästä syvemmin ymmärtämään vastaanottamansa evankeliumin totuus. Heidän täytyi oppia tekemään oikeat johtopäätökset Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksesta ja uskon kautta häneen saamastaan lahjavanhurskaudesta.

Evankeliumin vastaanottaminen ei vielä merkitse, että uskova ymmärtäisi riittävästi vanhurskauttamisen ja Jeesuksen läsnäolon merkitystä. Siksi Paavali myös myöhemmissä kirjeissään aina pyrki opastamaan uskovia syvemmälle evankeliumin salaisuuteen. Jokainen uskon tullut on saanut Jeesuksessa omakseen uskon toivon ja rakkauden. Mutta kasvava ymmärrys ja syvenevä totuuden tunteminen tekee uskon voimakkaammaksi, nostaa toivon liekkiin ja syventää rakkautta.

Pyhien yhteys välttämätöntä

Paluu nuorten uskovien luokse nousi Paavalin rakkaudesta totuuteen ja halusta lujittaa heitä siinä. Hän halusi antaa heille myös uskovien yhteyden tuottamaa rohkaisua. Nuoret uskovat tarvitsevat kokeneempien Herran omien yhteyttä. Heidän uusi intonsa taas voi sytyttää vanhan uskovan. Jumala on tarkoittanut omansa keskinäiseen riippuvuuteen.

Kehotus pysyä uskossa (22)

Kaupungit, joissa he asuivat, eivät olleet muuttuneet. Ne olivat täynnä monenlaisia houkutuksia syntiin. Voittaakseen näkyvän ja kosketeltavan aiheuttamat kiusaukset uskovat tarvitsivat tänäänkin syvempää tarttumista uskon kautta näkymättömiin. He tarvitsevat kehotusta "pysyä uskossa". Se, joka näkee näkymättömän, voi kestää kiusauksissa.

Ahdistuksissa näkyy Jumalan hallintavalta

"Jumalan valtakuntaan meidän on mentävä monen ahdingon kautta." (22)

Ennen kaikkea nämä uskontaipaleensa aivan alusta lähtien ympäristönsä vainoa ja syrjintää kokeneet uskovat tarvitsivat oikeata opetusta ahdistusten ja kärsimysten merkityksestä ja vaikutuksesta uskovan elämässä: *"Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan."* Ahdistukset eivät sellaisenaan ole tie sisälle Jumalan valtakuntaan, sillä vain usko Jeesukseen on pelastustie. Ahdistukset kuitenkin saavat meidän elämässämme näkyviin sen Jumalan valtaherruuden ja hänen armonsa hallinnan, josta me pelastuksessa jo pääsimme osallisiksi. Ahdingoissa Herra saa muovatuksi omansa kuuliaisiksi omalle tahdolleen. Hänen rakkautensa valta heissä syvenee.

Ristin tie vie voittoon

Jumalan valtakunta on Jumalan hallintaa. Sitä kukaan ei viime kädessä pääse pakoon. Emme aina ymmärrä myrskytuulta ja kiivaita taisteluja, jotka uskovina jouddumme kokemaan matkalla lopullista voittoa kohti. Kuitenkin voimme tietää, että kaiken tämänkin keskellä Jumala hallitsee ja vaikuttaa kaiken omiensa parhaaksi.

Jumalan valtakunta perustettiin Jeesuksen ristin ahdistuksella. Vain kärsimyksen ja ahdistuksen tiellä Jumalan valtasuuruus pääsee leviämään tämän päivän maailman synnin, surun ja kärsimyksen keskelle.

Rakkaus Herraan vie Herran seuraajan rakastamaan niitä, jotka ovat vielä Jumalan hallintavallan ulkopuolella. Rakkaus heihin merkitsee monenlaista kipua, mutta juuri niiden kautta Jumala voittaa ihmiset valtakuntaansa. Uskon rohkeus nousee tietoisuudesta, että Jumala vie omansa myös ahdistusten teille. Mutta hän tekee niin saattaakseen oman valtansa voittoon.

Seurakuntien organisointi (23)

Uudet seurakunnat tarvitsivat myös käytännön ohjausta seurakuntayhteydessä elämiseen. Seurakunnat tarvitsivat järjestäytymistä, ja niihin valittiin vanhimmat. Paavali ja Barnabas tiesivät erittäin hyvin, että seurakuntien elämä ei syvimmiltään ollut heidän palveluksensa varassa. Siksi he rukoillen ja paastoten jättivät ne Herran halltuun. Herra kantaa oman seurakuntansa ajan ahdistusten kautta iankaikkisen kirkkauden maahan.

Teologiaa evankeliumin voimasta (27)

Paavalille ja Barnabakselle itselleen paluumatka oli osoitusta sen evankeliumin voimasta, jota he olivat saarnanneet. Paavali ei ensin opiskellut teologiaa, ja sitten saarnannut evankeliumia, vaan saarnatessaan hän näki, mikä voima evankeliumilla oli. Evankeliumin voima synnytti hänen teologiansa. Oikea teologia on Pyhän Hengen valaisemaa Jumalan pelastustekojen ymmärtämistä. Paavalin teologian syvyyden kohtaamme hänen kirjeissään.

Kasvava into julistaa evankeliumia

Nähdessään evankeliumin vaikutukset uusissa seurakunnissa hän itsekkin alkoi ymmärtää, mitä vanhurskauttaminen ja pyhitys todella merkitsivät. Oman kokemuksensa perusteella hän saattoi sanoa:

"Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima". (Room. 1:16) Vakuuttuminen evankeliumin voimasta vahvisti häntä edelleen lähtemään uusille matkoille samaa evankeliumia julistamaan.

Työkausiraportti (27)

Antiokiassa heitä odotti seurakunta, joka oli uskollisesti rukoillut heidän työnsä puolesta. *"He kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat, että Jumala oli heidän kauttaan tehnyt suuria tekoja ja että hän oli muillekin kuin juutalaisille avannut uskon oven."* (27) Antaessaan lähetystyöraporttinsa he keskittyivät Jumalan omaan työhön. Kaikki muu asetettiin suhteeseen siihen.

Kotimaantyöjakso (28)

Paavalin ja Barnabaksen viipyminen lähettävän seurakunnan luona on myös pysyvä malli siitä, että ulkolähetystyössä työskentelevät tarvitsevat myös kotimaantyöjaksoja. Niiden aikana kerrotaan Jumalan töistä lähetyskentillä, julistetaan Sanaa ja valmistaudutaan uusille matkoille.

Pastori Hironon kutsumuskamppailu

Ei-kristilliseltä taustalta uskoon tullut Yoshiaki Hirono oli kovin kiinnostunut sähköalasta, joten hänen tavoitteenaan oli päästä opiskelemaan sähköinsinööriksi. Toshiba-yhtiöllä oli

oma teknillinen koulu, johon hän aikoi vajaan kaksi vuotta uskon tulonsa jälkeen. Juuri sinä vuonna yhtiö siirsi suuren joukon työntekijöitään Himejistä Tokioon, minkä takia työntekijä-tarve täällä oli suuri. Tästä johtuen hänelle ei tuolloin avautunut jatko-opintomahdollisuutta sähköalalla.

Samaan aikaan hänen seurakuntansa pastori alkoi kysellä häneltä, eikö hänellä olisi kiinnostusta lähteä raamattukouluun. Japanissa tällaisen mahdollisuuden edessä nuori joutuu huomattavasti suuremman ratkaisun eteen, kuin Suomessa osaamme ajatella. Pastori Hirono kertoo kamppailustaan kahden elämälle suuntaa antavan ratkaisumahdollisuuden välillä. Toshibaalta ei olisi voinut mitenkään saada raamattukoulua varten virkavapaata kokonaiseksi vuodeksi. Niinpä punnittavana oli vain vaihtoehtopari: joko jatkaa kiinnostavalla sähköalalla tai sitten lähteä tuntemattomaan tulevaisuuteen kristillisen seurakunnan työhön.

- Nuorena kristittyinä en oikeastaan lainkaan tiennyt, mitä pastorin työ oli. Samoin pelkäsin, ettei minusta kenties olisi moiseen tehtävään, Hirono toteaa.

- Tosin siinä tilanteessa en vielä uskaltanut kovin vakavasti ajatella papin uraa. Oikeastaan tein ratkaisuni aika kevyin perustein. Ajattelin lähteä ensin vuodeksi katsomaan, millaista opiskelu raamattukoulussa olisi. Hyvän ihmistuntijana tunnetun pastorin kannustaessa Hirono vihdoinkin teki ratkaisunsa. Ennen Koben luterilaiseen raamattukouluun lähtöä oli vielä kuunneltava vanhempien mielipidettä näistä suunnitelmista.

- Äiti ei silloin luonnollisestikaan tuntenut juurikaan kristillistä kirkkoa. Hän luuli, että olin lähdössä luostariin, ja pelkäsi, ettemme voisi enää tavata, enkä siinä tapauksessa voisi mennä naimisiinkaan, kertoo Hirono.

- Kuitenkaan vanhempani eivät olleet periaatteessa suunnitelmaani vastaan. Olin tietoisesti pitänyt yhteyttä kotiin todistamalla avoimesti uskoontulostani. He olivat hyvillään kääntymisestääni ja siitä, että opiskelin Raamattua. Näin vanhempani luottivat minuun koko ajan. Hirono kertoo isänsä neuvoneen häntä vielä odottamaan, koska oli niin nuori. Pastorin tehtävässä olisi ollut hänen mielestään hyvä olla ensin elämänkokemusta.

- Olin kuitenkin jo ratkaisuni tässä asiassa tehnyt, joten vanhempieni neuvot eivät enää vaikuttaneet. Perustelin opintojen aloittamista siinä vaiheessa, koska papiksi valmistuminen kuitenkin veisi useita vuosia, joten tarpeellista elämänkokemustakin ehtisi kertyä.

Niin Yoshiaki Hirono jätti Toshiba-yhtiön ja aloitti opintonsa Koben luterilaisessa raamattukoulussa keväällä 1966. Ensimmäisen opiskeluvuoden jälkeen hän suoritti vuoden evankelistaharjoittelun eräässä paikallisseurakunnassa. Sen jälkeen hän jatkoi raamattukoulun toisella ja kolmannella vuosikurssilla ja siirtyi keväällä 1969 opiskelemaan Koben luterilaiseen teologiseen seminaariin. Pappiskutsumus vahvistui opintojen ja käytännön harjoitusten myötä itseksensä.

4-vuotisen seminaarin jälkeen Hirono siirtyi ensin parin vuoden ajaksi pappiskandidaatiksi Tsuyaman seurakuntaan. Papiksi hänet vihittiin maaliskuussa 1975, minkä jälkeen hän jatkoi vielä seitsemän vuotta saman seurakunnan pastorina. Himejin seurakuntaan Hironot siirtyivät vuonna 1982 ja eläkkeelle jäätyään hän palvelee yhä (2022) Nishinomiyan seurakunnan pastorina.

Entä sinä?

Onko Herra kutsunut sinua lähetystyöhön? Entä kokotoimiseen Jumalan valtakunnan työhön? Moni uskova vastaa, ettei erityistä kutsua ole, mutta lähetyskäsky velvoittaa jokaista uskovaa toimimaan Herran todistajana niille, joiden keskuudessa hän elää. Toisaalta on niitä, jotka Jumala johtaa erityiseen kulttuurirajat ylittävään lähetystyöhön. Se voi tapahtua kauempana mutta yhä kasvavassa määrin kotimaas-

sammekin. Herra kutsuu sinua miettimään paikkaasi ja tehtäväsi Jumalan valtakunnassa.

Jos et vielä tunne Jeesusta, Hän kutsuu sinua yhteyteensä. Hän kuolis ristillä sinun syntiesi tähden voidakseen antaa sinulle kaiken anteeksi. Hän nousu kuolleista antaa sinulle elämän, joka on kuolemaa väkevämpi. Sen lisäksi hän antaa sinulle tehtävän, jossa elämäsi saa todellisen merkityksen. Käänny siis hänen puoleensa ja huuda häntä avuksesi. Hän haluaa sinut omakseen.